

Nr 386.

Av herr **Bengtsson** i Kullen, *angående omarbetning av de av Kungl. Maj:t fastställda »Grunderna för läkemedels taxering å apotek».*

Riksdagens revisorer ägnade närmare uppmärksamhet åt frågan om läkemedelsprisen i sina ämbetsberättelser åren 1926 och 1930. Riksdagen hade nämligen i skrivelse av den 11 maj 1907 till Kungl. Maj:t bland annat uttryckt önskan om förbilligande av läkemedlen.

År 1930 framhöllo riksdagens revisorer i sina slutord det allmännas åstundan, att detta mångåriga ärende snarast finge sin slutgiltiga lösning, vilken uppmaning vann 1931 års riksdags bifall. Ifrågasvarande slutord återgivas här:

»Enär de nyligen införda subventionsbestämmelserna åt innehavarna av de mindre apoteken garantera en fullt tillräcklig årsinkomst, då läkemedelspriserna ännu icke undergått mer betydande sänkningar och då slutligen apoteksväsendet även under nuvarande förhållanden väl synes kunna bära ytterligare taxesänkningar, få alltså revisorerna framhålla vikten av att såsom direkt fortsättning på hittills genomförda prisreduktioner mer genomgripande successiva taxesänkningar snarast företagas under beaktande av de synpunkter, som här ovan av revisorerna framförts. Samtidigt böra sådana åtgärder vidtagas, som förbilliga apotekens driftkostnader och sätta apoteken i stånd att tåla största möjliga nedskärning av läkemedelspriserna.»

Apotekssakkunniga av år 1931 anförde i sitt betänkande 1934: 35, avgivet den 20 september 1934, angående revision av medicinaltaxegrunderna (sid. 325—370) bland annat:

»Vid den ingående behandling, de sakkunniga ägnat dessa frågor, har konstaterats, att apoteken numera sällan bestrida utgifter för assurans. Kostnader av detta slag erläggas i regel av leverantörerna och påföras alltså apotekens inköpspriser. Vidare har påvisats, att flertalet apotek ej heller bestrida kostnader för frakt och emballage. Även dessa utgifter påvila i regel varuleverantörerna. Att anteckna är emellertid, att enligt de sakkunniga tillhandakomna uppgifter vederbörande leverantörer äro förhindrade leverera vissa specialiteter frakt- och emballagefritt. Det har beräknats, att ett slopande av ersättningen för assurans skulle minska apotekens omsättning med omkring 150,000 kronor per år och ett slopande av ersättningen för frakt och emballage med omkring 2 miljoner kronor per år.

Skäl kunna föreligga för ett borttagande av ersättningarna för frakt och emballage samt assurans. Det kan alltså göras gällande, att apoteken vid nuvarande system erhålla ersättning för en kostnad, som de icke bestrida, och det kan även framhållas, att det med hänsyn till önskvärldheten att för-

billiga läkemedlen bör vara angeläget att slopa dylika ersättningar.» (Sid. 340 nederst—341 överst).

Kungl. Maj:t har varken under 1935 eller 1936 slopat dessa fiktiva ersättningar i medicinaltaxegrunderna.

Beträffande medicinaltaxegrundernas arbetstaxor ha apotekssakkunniga föreslagit en del obetydliga sänkningar (sid. 347—348), vilka ej heller hittills föranlett Kungl. Maj:t till någon åtgärd.

Det anförda, som utgör endast ett par stickprov ur apotekssakkunnigas betänkande på vad som redan borde ha reviderats i medicinaltaxegrunderna enligt apotekssakkunnigas egna, redan halvtannat år gamla förslag, torde till full evidens ådagalägga, att riksdagens och dess revisorers åren 1930—1931 uttalade önskemål om sänkning av läkemedelsprisen snarast icke ännu respekterats.

Enligt denna kammars protokoll 1933: 41, sid. 22—24, uttalade såväl jag som herr Sandström vår förvåning över de höga apoteksprovisioner, som utgå vid originalförpackade läkemedel. Apotekssakkunniga ha även varit inne på detta ämne (betänkandets sid. 344—345), men icke ansett sig kunna föreslå annan sänkning av dessa provisioner än allenast för de läkemedel med över 6 kronors *inköps*pris, således med ett försäljningspris till allmänheten från lägst 9 kronor 25 öre. Härigenom skulle apoteksprovisionerna för lejonparten av ifrågavarande läkemedel icke komma att sänkas, ett sakförhållande som icke är tillfredsställande.

En omarbetning av medicinaltaxegrunderna beträffande originalförpackade läkemedel (A III: 5) torde vara påkallad särskilt ur den synpunkten, att sagda moment synes vara omodernt i förhållande till den modernare bestämmelsen i § 11 i 1913 års apoteksvarustadga. En sådan omarbetning torde vara att förorda i statsmakternas strävan att sänka läkemedelsprisen.

På grund av vad jag sålunda anført får jag hemställa, att riksdagen behagade besluta,

att skrivelse avlåtes till Kungl. Maj:t med hemställan, att »Grunderna för läkemedels taxering å apotek» *snarast* omarbetas i av riksdagen uttalat syfte att förbilliga läkemedlen.

Stockholm den 22 januari 1936.

Emil Bengtsson.